

ГЕОРГИ КОНОВСКИ В ТЕЛЕВИЗОРА

chitanka.info

Седя си в телевизора и живот си живея. Спокойствие, тишина, всичко е като на кино... Е, от време на време попадам на някой екшън, а там трябва да се заляга, да внимаваш да не те вземат за второстепен герой. Защото сто на сто ще те опукат, та главният после да отмъсти за теб. Но, като отминем тия опасности, другото е нормално. Понякога прескачам до съседите отдясно и, докато богатите плачат, хапвам хубавичко на трапезата им. А понякога прескачам до комшиите отляво. Там такива клюки обсъждат — не свършват, докато свят светува.

Друг път опъвам кокали при спасителите на плажа и се любувам на чудесата на природата и пластичната хирургия. А приятелчетата от Виляриба Вилябахо са толкова симпатични, че не усещаш как минава времето. Почти като в спешното отделение, стига да се пазиш от СПИН, разбира се. Има и разходки с въртолет — ей така, от обич просто, и цял ден цирк — естествено с прекрасната Касандра, и съзливни разговори с Мария и простата Мария, плюс градинарски коментари на дивите и питомните рози, и бижутерски сериали за ползата от черните перли.

А като почнат обсъжданията — една съдба, две съдби, три съдби — и денят минал. Само със зрелища не се живее, но слава богу, можеш да хапнеш вкусно в кулинарните предавания, а и в безкрайните коктейли, които се точат в новините...

С две думи — живее се. Ще попитате как се озовах вътре. Ами... останах без работа, мотях се, мотях, пък взех по цял ден да зяпам телевизия. Реалност, ще знаеш, нещо като маргарина според рекламата: „Един добър заместител на маслото“.

Отвънка стрелят, грабят, разбиват, насилват, застраховат, приватизират, програмират, конгресират, пленумират, симпозиумизират, конферират, борсират, ценообразуват, демагогстват, лъжат, мамят, обещават, коридори дават — направо е опасно за живота. Пък като се свреш в телевизора, че като ти се поиска там да живееш, та ако ще прост спасител на плажа да си или нещастно циганче от сериал... С щастливо семейство, а не състоящо се от жена като куфар без дръжка — дете хем не върши работа, хем ти е жал да го изхвърлиш; тъща, която помни как навремето е яла три пъти на ден; син, дете те учи как е трябвало да живееш...

Ами навеждах се, навеждах се и... туп! — вътре.

Ало, ало, не се навеждайте, не се блъскайте! Няма място за всички, ей!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.